

Päeva Sõnum. Nr 61. 26. nov ? 2. dets 2017

KRISTUS ? TAEVA JA MAA ISSAND

48 nädal: 26. november ? 2. detsember 2017

25. pühapäev pärast nelipüha. Kirikuaasta viimane pühapäev

Kirikuaasta viimasel pühapäeval moodustavad viimse kohtupäeva ja Kuningas Kristuse teema ühe terviku. Kristus viimsepäevakohtu läbiviijana on seesama maailma Issand (Kristos Pantokrator).

Pühapäeva evangeeliumis öeldakse, et kui Kristus tuleb aegade lõpul oma kirkuses ja kõik inlid temaga, siis ta istub oma kirkuse troonile (Mt 25:31). Nõnda liitub kirikuaasta viimane pühapäev järgmise pühapäevaga, adventiaja algusega.

Kirikuaasta alguses ja lõpus ? või lõpus ja alguses ? kõlab sama sõnum: Jumal läheneb meile Kristuses ja asetab meid oma palge ette. Inimene vastutab oma tegude ja tegematajätmistest eest. Viimses kohtus teostub Jumala õiglus lõplikult.

Meelespeetav kirjakoht: Meie kõik peame saama avalikuks Kristuse kohtujärje ees. 2Kr 5:10

Kristuse kohtujärje ees ei küsita, millist toitu sa sõid või millist päeva pühitsesid, kuid selle eest tuleb aru anda, kas oled teiste üle kohut mõistnud või neid halvaks pannud? Sellega äratas Paul-us individuaalset vastutustunnet. Paulus soovis, et usklikud ei mõistaks enneaega üksteise peale ko-hut. Kes kohut mõistab, asub enda algatusel Kristuse kohale. Tema käes on kohus. Tema ette läheme kõik. Õnnis on see, kellel on julgus minna vastu suurele kohtupäevale.

Sest inimese tegu mööda tasub ta temale, ja nagu on kellegi tee, nõnda temale antakse. (Ii 34:11) Inimese Poeg tuleb oma Isa kirkuses koos oma inglitega ja siis tema tasub igäihele selle tegusid mööda. (Mt 16:27) Ja ta ette kogutakse kõik rahvad ja ta eraldab nad üksteisest, otsekui karjane eraldab lambad sikkudest. (Mt 25:32) Sina aga, miks sa mõistad kohut oma venna üle? Või sina, miks sa paned oma venda halvaks? Kõik me ju astume Jumala kohtujärje ette. (Rm 14:10)

Palvetagem: Issand, meie Lunastaja, Sina oled kõikide aegade valitseja, taevane Kuningas, kellele alluvad kõik väed ja võimud. Sinu riigi saabumist ei saa keegi takistada. Rõõmusta meid selles veendumuses ja kingi meile usk Sinu töotuste täitumisse. Jõudku pea Sinu taastuleku päev, mil Sa teed oma kuningriigi kõigile avalikuks ja me võime Sinu lunastatud kogudusena Sulle vastu minna, kes Sa koos Isaga Püha Vaimu ühtsuses elad ja valitsed igavesest ajast igavesti.

* * *

PALJASTAV KOHTUOTSUS

Igavikupühapäev ? 26. november

Kuningas Kristuse püha.

Tema ette kogutakse kõik rahvad ja Ta eraldab nad üksteisest, otsekui karjane eraldab lambad sikkudest. Ja Ta seab lambad oma paremale käele, sikkud aga vasakule käele. Mt 25:32,33

Pilt karjasest pärineb ilmselt vanatestamentlikust kujutusmaailmast (Hs 34), kus karjane tä-hendab ühtlasi kuningat. Tõeline karjane, kes uuetestamentlikus pärimuses oli ise ühtlasi karja oma-nik, mitte ainult ei hoia karja, vaid valvab ka selle kvaliteedi järele, kõrvaldades ebaproduktiivsed loomad. Kõigepealt praagib karjapidaja oma karjast välja üleարused isasloomad, et säästa

rohkem söödamaad produktiivsematele emasloomadele.

Karjamaal jooksevad nad kõik läbisegi. Kuid karjane ei aja neid kunagi segamini. Jeesus tun-nistab siin tulevase kohtu täielikku õiglust. Jumala pilguga seisab ta rahvaste ees kui teadja, kes avastab igäihe, kellele ta armu heidab, kuid tunneb ära ka igäihe, kelle kohta ta peab langetama Jumala needuse.

Selles kohtus ei ole mingit kolmandat võimalust ? nii nagu on olemas vaid kaks kätt, parem ja vasak. Piibellikus keelepruugis on õigeks mõistetud äravalitud kuninga "paremal käel", teised aga "vasemal käel", kus nad langevad igavese karistuse alla.

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Tähenamissõna viimsest kohtust näib kõnelevat ainult tegudest. Millises kohas tuleb sellegipoolest usk mängu? Mille järgi on inimesed algul jaotatud lam-masteks ja kitsedeks?

* * *

ÜLEKOHTUSE TROTS

Esmaspäev ? 27. november

Issand jääb igavesti; Ta on oma aujärje seadnud kohtumõistmiseks. Ja Ta ise mõistab kohut maailmale õigluses; Ta peab rahvastele kohut õiglasel viisil. Ps 9:8,9

Rahvad on kannatanud rahutuste all, mida on esile kutsunud välised vaenlased ja seesmised rahutused. See kõik lõpeb, kui Jumala tahe toimub maa peal nagu taevas. Maailm leiab siis oma õige aluse.

Taevas elatakse kaasa maailma probleemide õige lahendamise puhul. Seda näeme Jeesuse sündimisel. Taevas austas Jumalat sellepärast, et rahu võimalus oli tulnud maailmale. Seda näeme ka siis, kui keegi isiklikult parandab meelt uue elu saamiseks. Milline rõõm võiks taevas olla siis, kui kogu inimkond parandaks meelt.

Jumala õige kohus saabub ja siis saab igäüks selle järgi, mis tema on teinud.

Issanda palge ees, sest tema tuleb! Sest ta tuleb kohut mõistma maailmale. Ta mõistab kohut maailmale õiguses ja rahvaile oma ustavuses. (Ps 96:13) Sest ta on seadnud ühe päeva, mil ta mõistab õiglaselt kohut kogu ilmamaa üle mehe läbi, kelle ta on määranud, ja ta on pakkunud kõigile tõestuse sellega, et on tema üles äratanud surnuist. (Ap 17:31)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Uskliku inimese abiks on Jumala Poeg, kes viimses kohtus tunneb ära enda omad ning päästab nad igavesse ellu. Kõiki kristlasi kutsutakse palvetama tagakiusatud õdede ja vendade pärast.

* * *

LÕPLIK ÕIGLUS

Teisipäev ? 28. november

Vaata, päev tuleb, põlev nagu ahi, ja kõik ülbed ja kõik, kes pattu teevad, on nagu kõrred. MI 3:19

Jõudes Malakia raamatu viimase lõigu juurde võib tunduda et küsimus: "Miks pääsevad kur-jad inimesed oma tegudest puhtalt?" (vt MI 2:17 ja 3:15), jääbki vastamata. Aga prohvet tegeleb sel-le küsimusega nüüd siin (MI 3:16-24): elu ebaõiglust puudutavad küsimused leiavad viimse ja lõpli-ku lahenduse suurel kohtupäeval (s 16). Siis mõned hävitatakse igaveses tules (ning siis on juba lii-ga hilja puhastavaks tuleks s 3:3), teised aga saavad kätte oma tasu. Otsustavaks saab see kas inime-ne on Jumalat kartnud või mitte (s 3:5,16,18). On tähelepanuväärne, et Malakia viitab õigetele kui "teile", ning kurjadele, kelle ei ole Jumalaga osadust kui "neile".

Õiged mitte ainult ei tunne Jumalat vaid nad omavad ka isekeskis armastust ning on vastastiku heldekäelised. Jumal kirjutab nende nimed oma raamatusse (2Ms 32:32; Tn 12:1) ? ja mitte ükski neist ei saa iial Jumala poolt unustatud. Need kes Jumalat kardavad on Tema hinnaline eraomand (s 3:17). Pühakiri on täis viiteid sellele kui kõrgelt Jumal väärtustab oma rahvast (5Ms 7:6-8;14:2; Ps 135:4; 1Pt 2:9).

Jumala kohtumõistmine kurjade üle on ühtlasi õigete õiguse jaluseadmine ? nende, kes hoo-limata raskustest on jäänud Jumalale ustavaiks ning psalmi autori sõnu kasutades saavad osa Jumala enese ustavusest (Ps 54:5).

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Andku Jumal meile tarkust, et me teeksime neid asju, millel on Tema silmis väärtus.

* * *

KUIDAS ME SIIS PEAKSIME ELAMA?

Kolmapäev ? 29. november

Nõnda nagu kõik inimesed surevad Aadamas, nõnda tehakse ka kõik elavaks Kristuses. Aga igaüks oma järjekorras: uudseviljana Kristus, pärast seda Kristuse omad tema taastulekul. 1Kr 15:22,23

Fraas kõik inimesed surevad Aadamas juhib meie tähelepanu inimsoo surelikkusele meie kõigi suguluse tõttu oma esimeste esivanematega. Kuid see viitab veel enamale, vaimulikule kurjale, mil-le sümbol ja karistus füüsiline surm ühteaegu on. Me oleme seotud Adamaga süü solidaarsuse kau-du. Teatud tähenduses on inimsugu üks. Aga nii nagu Aadama patt tõi kaasa lugematuid kurjuse tagajärgi, tõi Kristuse töö kaasa lugematuid headuse tagajärgi. Kõik, kes on Aadamas, ei ole enam samased kõigiga, kes on Kristuses.

Kumbki Aadam toimib ühe inimkonna peana ? üks vana, teine uue ja mõistagi ei kuulu mitte kõik inimesed uude inimkonda. See salm ei anna maad universalismile. Paulus ütleb, et Aadamas surevad kõik, kes peavad surema, Kristuses aga elavad kõik, kes peavad elama. Elavaks tegemine viitab enamale kui vaid ülestõusmisele. See hõlmab mõtet külluslikust, "ülirohkest" elust, mida Kristus toob neile, kes on temas.

Jah, seda me ütleme teile Issanda sõnana, et meie, kes me üle jääme elama Issanda tulekuni, ei jõua ette magamaläinutest, sest Issand ise tuleb sõjahüüu, peaingli hääle ja Jumala pasuna saatel alla taevast ning esmalt tõusevad üles surnud, kes on läinud magama Kristuses. (1Ts 4:15,16)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Püüa kirja panna lühike tunnistus kus selgitad enda sõnadega, miks on ülestõusmine sinu jaoks tähtis.

* * *

JUMAL ON USTAV

Neljapäev ? 30. november

Apostel Andrease päev ehk Andresepäev

Siion kuulab seda ja rõõmustab, ja Juuda tütreid ilutsevad Sinu õiglastest kohtuotsustest, Issand. Sest Sina, Issand, oled Kõige kõrgem üle kogu ilmamaa. Ps 97:8,9

Jumala rahvas rõõmustab väärvaadete kadumisest. Kes ei rõõmustaks selle üle, et suured hul-gad maailmas on vabanenud väärjumalate kummardamisest.

Jumala rahvas rõõmustab veel enam Jumala au võidust. Me rõõmustume, et suured hul-gad on vabanenud kujude kummardamisest, aga veel enam rõõmustame me neist, kes kummardavad elavat Jumalat tões ja vaimus. Jumala tõeline kummardamine võib esineda nii kaugetes maades, et Siion ei näe, vaid ainult "kuuleb" sellest.

Kui Jumal sai Jeesuses inimeseks, siis sai Ta kõikidele nähtavaks. Jumal sünnib inimesena ja saadab häbisse kõik ebajumalakujude kummardajad. Inglid taevas näevad, kuidas Jumala Poeg võ-tab inimkuju ning annavad Talle au. Ka maa peal rõõmustatakse, kui Jumala Poeg sünnib inimese-na.

Sest mina tean, et Issand on suur ja meie Issand on suurem kui kõik jumalad. (Ps 135:5)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Võibolla sa tead kedagi kes on praegu võitlustes või kes on oma peres või töökohal ainuke kristlane. Kui keegi sulle meelde tuletatakse, siis palveta tema/nende pärast. Ja kui tunned, et pead - siis kirjuta kiri, saada sõnum või helista, et anda neile teada Jumala hoolimisest ja armastusest.

* * *

KAEBUS

Reede ? 1. detsember

Issand, ära mine kohtusse oma sulasega, sest ükski elav inimene ei ole õige Sinu palge ees! Ps 143:2

Mida lähemale Jumalale, seda suurem on inimese süütunne. Jumalast kaugel olles võime pida-da end heaks inimeseks. Emamik inimesi usubki, et nad on head inimesed. Aga niipea kui Püha Vaim on neile nende tõelist olukorda valgustanud, tunnevad nad oma süü suurust.

Puudujäägi tunne esineb iga tõelise uskliku elus. Taavet oli usklik mees ja palvetaja inimene. Ta ise nimetab end Jumala sulaseks ja Jumal kasutas teda kirjutatud psalmi kaudu kogu maailma usklikkonna õnnistuseks. Sealjuures oli ta veendunud, et ta ei olnud "õige". Taavet teadis, et ta oli patuse inimkonna liige. Ükski elav inimene ei ole õige Sinu palge ees!

Oleme nagu õpilased, kes on uurinud oma ala ja on häid tulemusi saavutanud, kuid ise teavad väga selgesti, et nende tulemused on väga piiratud. Nad teavad isegi tõsiasi, et kogu inimkonna teadmised on väga väikesed võrreldes sellega, mida me veel ei ole saavutanud. Paulus võis veendu-nult öelda, et ta ei ole täiust saavutanud, aga ta püüdis sinna poole (Fl 3:13). Ainult kergemeelne ja pealiskaudne usklik võib end täiuslikuks pidada.

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Sel päeval, mil ma appi hüüdsin, vastasid sa mulle; sa tegid mind julgeks, mu hinges on tugevus. (Ps 138:3)

* * *

SUUR PILT

Laupäev ? 2. detsember

Viimse vaenlasena kõrvaldatakse surm. 1Kr 15:26

Kui meie loomus jumalikustub Õnnistegija ihus, kaob samal moel sein Jumala ja inimsoo va-helt, nii et miski peale patu ei takista meil saamast osa Tema armuannetest. Tegelikult oli kaks vahe-seina: loomuse ja kurjast rikutud tahte oma.

Esimese lõhkus Õnnistegija lihaks saades, teise ristil. Rist vabastas meid ju patust. Kuna nüüd ristimine tähendab Tema risti ja surma, astume järgmiseks salvi, Vaimu osaduse juurde. Kui vahe-sein on langenud, pole enam midagi, mis keelaks Püha Vaimul valada end välja kõige liha peale (vrd Joel 2:28, Ap 2:17), niipalju muidugi, kui see siin elus võimalik. Sest Jumalaga koosolemise ees on veel kolmaski vahesein, surm, mis ei lase neil, kes veel surelikku ihu kannavad, ületada seda aimamisi, nagu peeglist, tunnetamist (1Kr 13:12). Aga kuigi inimene oli Jumalast kolmekordselt eraldatud ? loomuse, patu ja surmaga ?, lasi Õnnistegija tal enesest täielikult osa saada ja enesega vahetult ühineda, kõrvaldades need takistused järgemööda: esimese inimeseks saades, teise ristil surses. Aga viimase vaheseina, surma hirmuvalitsuse, kaotas Ta üleni meie loomusest, kui Ta sur-nust üles tõusis. Seepärast ütlebki Paulus: "Viimse vaenlasena kõrvaldatakse surm".

Ta poleks kutsunud seda vaenlaseks, kui see poleks meie takistuseks meie tõelisele õnnele. Surematu Jumala pärijad peavad olema vabad kaduvusest, nagu ta edaspidi ütleb "kaduvus ei või pärida kadumatust" (1Kr 15:50). Inimeste üldise ülestõusmise järel, mis sünnib tänu Õnnistegija ülestõusmisele, kaob aimamisi peeglis nägemine ning puhtad südamed näevad Jumalat palgest palgesse (Mt 5:8; 1Kr 13:23).

Ja surm ja surmavald visati tulejärve. See on teine surm - tulejärv. (Ilm 20:14)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Kõige elu Issand, tänan Sind, et oma Poja ülesäratamise võimsa teo kaudu purustasid Sa patu

valitsemise vana korra ja avasid tee uuele loodule! Aamen.

* * *

PIIBLIKURSUS

"PIIBLI PÕHIMÕISTEID"

"Piibel, pühalikult Pühakirja nime kandev raamat, on praegugi paljude rahvaste vaimuilma kujundaja. Tema sisu on sügavamalt vaadates pärit igavikust ja aegades läbi- ja üleulatuva Sõna. See on igavene niikaua, kui Jumala loodud ja kujundatud maailm kestab ja inimene eneses kannab kustumatud igatsust osaduse järele Jumalaga." Johan Kõpp

IV. PALVE.

Usus

Seepärast ma ütlen teile: Kõike, mida te iganes palves endale palute - uskuge, et te olete saanud, ja see saabki teile! (Mk 11:24)

Jumala vastus usupalvele seisab selles, et Ta annab seda, mida palutakse. Ja see ongi see jul-gus, mis meil on tema ees, et kui me midagi tema tahtmist mööda palume, siis tema kuuleb meid. Kuna me teame, et ta meid kuuleb, mida tahes me paluksime, siis teame ka, et meil on käes need palved, mis me oleme temalt palunud (1Jh 5:14,15). võib ka olla, et meie palve täidetakse hiljem, et meid läbi katsuda, aga enne kui meie palve täidetakse, peame uskuma, et me juba selle saime.